

ÇOCUKLAR İÇİN KLASİKLER
EZOP

Ezop Masalları

Remzi Kitabevi

EZOP

Ezop Masalları

Remzi Kitabevi

EZOP MASALLARI / Ezop
Orijinal adı: *Aesop's Fables*

Her hakkı saklıdır.

Bu yapıtın aynen ya da özet olarak
hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin
yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Çeviren: Ülkü Tamer
Resimleyen: Oğın Kandemiroğlu
Kapak resmi: Oğın Kandemiroğlu

ISBN 978-975-14-1778-7

CEP BOY BİRİNCİ BASIM: Nisan 2017

Remzi Kitabevi A.Ş., Akmerkez E3-14, 34337 Etiler-İstanbul
Sertifika no: 10705
Tel (212) 282 2080 Faks (212) 282 2090
www.remzi.com.tr post@remzi.com.tr

Baskı: Seçil Ofset, 100. Yıl Mah. Matbaacılar Sitesi
4. Cad. No: 77 Bağcılar-İstanbul
Sertifika no: 12068 / Tel (212) 629 0615

Cilt: Çifçi Mücellit, 100. Yıl Mah. Matbaacılar Sitesi
5. Cad. No: 24-25 Bağcılar-İstanbul
Tel (212) 629 4783

İ.Ö. yaklaşık 620-560 yılları arasında yaşayan Ezop (Aisopos) günümüze kadar gelmiş yaklaşık iki yüz masalıyla, insanlara her çağda dersler vermiş bir ustadır. Samos adasında mı, Anadolu'da Eskişehir yakınlarında mı doğduğu bilinmeyen Ezop, Samos'ta yaşayan İadmon adlı bir yurttaşın kölesi olmuştur. Kölesinin bilgeliğinden etkilenen İadmon daha sonra onu özgürlüğüne kavuşturmuş, Ezop da Atina'ya gitmiştir. Orada halkın savunuculuğunu yapmış, bu yüzden de düşünce özgürlüğüne her zaman karşı çıkmış diktatör Peisistratos'un öfkesini üstüne çekmiştir. Sonunda ölüm cezasına çarptırılarak bir uçurumdan atılmıştır. Atinalılar yıllar sonra kent alanlarından birine onun heykelini dikmişlerdir.

TİLKİ İLE ÜZÜMLER

Aç tilkinin biri bir asmanın altına gelmiş. Asma da ne asmaymış ya! Olgun üzümleri salkım salkım sarkıyor, adamın ağzını sulandırıyor. Tilki, üzüm yemek için bir zıplamış, iki zıplamış, ama salkımlara yetişememiş. Ne ettiyse bir tek üzüm bile koparamamış. Sonunda yenilgiyi kabullenmiş, öfke içinde oradan uzaklaşırken, “Zaten,” demiş, “daha hiçbirisi olmamış bunların. Hepsini koruk!”

İnsanın elde edemediğini hor görmesi ne kolaydır.

II

ÇOCUK İLE KURT

Yüksek bir kayanın üstünde duran çocuğun biri, aşağıdan bir kurdun geçmekte olduğunu görmüş. Başlamış onu aşağılamaya, onunla alay etmeye. Kurt durup şöyle bir bakmış. “Korkak!” demiş. “Beni kızdıracağını mı sanıyorsun? Beni aşağılayan sen değilsin, üstünde durduğun o yüksek kaya!”

KURT İLE TURNA

Kurdun biri, avına öyle saldırmış, onu öylesine hırsla yemiş yutmuş ki, boğazına bir kemik takılmış. Uluya uluya ormanı dört dönmeye başlamış; kimi görse yardım istiyormuş. Kemiği çıkarana ödül vereceğini bile söylemiş. Bir turna kuşu, hem ödülün çekiciliğinden, hem de kurda acıdığından, uzun gagasını kurdun boğazına sokup kemiği çıkarmış. Sonra da ödülü istemiş. Kurt sivri dişlerini göstererek gülümsemiş.

“Seni nankör yaratık!” diye bağırılmış. “Canını bağışlıyorum ya, daha ne ödülü istiyorsun? Başka bir turna kafasını bir kurdun dişleri arasına soksa sağ kurtulur muydu sanıyorsun? Seni yemediğime şükret.”

Kötülere yardım etmeye kalkarsanız, ödül beklemeyin sakın; sağ salım kurtulursanız halinize şükredin.

OKÇU İLE ASLAN

Ok atmada ustalığı dillere destan olan biri, dağlarda avlanmaya çıkmış. Onu gören ne kadar hayvan varsa hepsi korkuyla kaçışmış. Sadece bir aslan okçunun karşısına dikilmiş. Adam yayını gerip okunu fırlatmış. Fırlatırken de, “Bu benim habercim, sana diyecekleri var!” diye bağırılmış.

Yaralı aslan acıyla kaçıp çalıkların arasına saklanmış. Onun kaçtığını gören bir tilki, aslanın yanına gidip, dönmesini, düşmanına karşı koymasını söylemiş.

“Olmaz,” demiş aslan. “Dünya yıkılsa onunla savaşmam ben. Baksana, habercisi bile beni yaraladı. O haberciyi yollayan adam neler yapmaz!”

Bir şeyin aslını astarını bilmeden akıl vermek ne kolaydır. İnsanın böyle dostları olacağına, olmasın daha iyi.

KADIN İLE ŞİŞMAN TAVUK

Bir kadının her sabah yumurta yumurtlayan bir tavuğu varmış. Tavuğun yumurtaları iri iri olduğu için pazarda iyi para ediyormuş. Kadın, “Eğer tavuğumun yemini iki katına çıkarırsam günde iki kere yumurtlar,” diye düşünmüş. Başlamış tavuğa bol bol yem vermeye. Tavuk da yedikçe semirmiş, yedikçe şişmanlamış. Halinden öylesine memnunmuş ki, sonunda yumurtlamayı bütün bütüne bırakmış.

İnce hesaplar bazen umulanın tersine sonuçlar doğurur.

ATMACA İLE GÜVERCİNLER

Bir güvercinlikte yaşayan güvercinlerin içlerini atmaca korkusu sarmış. Hepsinin ödü kopuyormuş yırtıcı kuştan; sürekli tetikte duruyor, can düşmanlarının saldırılarını bin güçlkle savuşturuyorlarmış. Atmaca bakmış ki, bu böyle olmayacak, bir kurnazlık düşünmüş.

Güvercinlere, “Niye böyle yapıyorsunuz?” demiş. “Hep can korkusuyla yaşıyorsunuz. Oysa ben sizi şahinlerden, başka tehlikelerden korurum. Yapacağınız şey, beni kendinize kral seçmek. Ondan sonra bakın bakalım, sizi kimse tedirgin edebilecek mi!”

Atmacanın sözlerine kanan güvercinler onu tahta geçirmişler. Ama aradan daha bir gün geçmeden atmaca her gece bir güvercini yemeye başlamış.

Sıra daha kendine gelmeyen zavallı güvercinin biri, “Eh,” demiş, “boşuna yakınmayalım, bu belayı başımıza biz kendimiz sardık.”

Bazı ilaçlar hastalığın kendisinden bile kötüdür; iyileştireceğine öldürür.

KARTAL İLE TİLKİ

Bir kartalla bir tilki, yıllardır yan yana komşu olarak güzelce yaşayıp gidiyorlarmış. Kartalın yuvası yüksek bir ağacın tepesinde, tilkinin ini de ağacın dibindeymiş. Günün birinde kartal yavrularına yedirecek bir yem bulamamış. Tilki de ininde değilmiş. Kartal hemen ine dalıp tilkinin yavrularından birini kaptığı gibi yuvasına dönmüş. Tilkinin o kadar yükseğe çıkabileceğini hiç sanmıyormuş. Yavruyu tam parçalayacağı sırada tilki belirmiş. Çocuğunu öldürmemesi için kartala yalvar yakar olmuş. Kartal aldırmamış bile. Tilki de hemen yakındaki tarlaya koşmuş, oradan bir meşale kaptığı gibi dönüp ağacı tutuşturmuş. Kartal bakmış ki, hem kendisi, hem de yavruları alevlerden, duman-dan ölecek, minik tilkiyi annesine geri vermiş.

Gün gelir, zalim, ezdiği kişilerin elinden kurtulamaz.

ÇOCUK İLE AKREP

Çocuğun biri, bir duvardaki çekirgeleri teker teker yakalıyormuş. Bir sürü çekirge yakalamış. Derken, bir akrep görmüş. Onu da çekirge sanarak elini uzatmış. Akrep kuyruğunu kaldırmış hemen. “Hadi bakalım,” demiş. “Beni de yakalamaya kalk da gör gününü. Sadece beni değil, elindeki avucundaki bütün çekirgeleri de yitirirsin.”

IX

İHTİYAR TAZI

Tazının biri, sahibine uzun yıllar hizmet ettikten sonra ihtiyarlamış, gücünü yitirmiş, dertlerine dert eklenir olmuş. Bir gün sahibiyle birlikte avlarken bir yaban domuzuyla karşılaşmış. Kulağına yapışmış domuzun; ama ihtiyarlık bu, dişleri tutmamış, domuz kaçmış. Sahibi oraya seğirtmiş hemen, domuzu kaçırdığı için tazıyı azarlamaya, dövmeye başlamış. Zavallı köpek başını kaldırıp, “İhtiyar hizmetkârınıza acıyın, efendimiz,” demiş. “Biliyorsunuz, cesaretim de, içimdeki tutku da yerli yerinde; uçup gidenler, gücüm ve dişlerim. Onları da sizin hizmetinizde yitirdim.”

TİLKİ İLE KEÇİ

Tilkinin biri, bir kuyuya düşmüş, bir türlü oradan çıkamıyormuş. Derken, susamış bir keçi gelmiş kuyu başına; aşağıda tilkiyi görünce suyun nasıl olduğunu sormuş.

Tilki, sanki oraya düşmemiş, canı tehlikede değilmiş gibi, olağan bir sesle, “Gel aşağı, dostum,” demiş. “Su öyle güzel, öyle bol ki, hepsini içemiyorum. Bitip tükenecek gibi değil.”

Keçi bunu duyar duymaz kendini kuyuya atmış hemen. Susuzluğunu giderince, tilki oradan nasıl kurtulabileceklerini söylemiş.

“Bak,” demiş, “ön ayaklarını duvara dayar, kafanı ileri uzatırsın. Ben sırtından tırmanarak çıkırım. Sonra da seni kurtarırım.”

Keçi, tilkinin dediğini yapmış. Tilki, keçinin boy-nuzlarından tutup sırtından tırmanarak kuyudan çıkmış. Çıkar çıkmaz da tabanları yağlayıp oradan kaçmış. Keçi tilkinin arkasından uzun uzun bağırmış, sözünü tutmadığı için ona lanetler yağdırmış.

Tilki bir süre sonra kuyu başına dönüp zavallı keçiye şunları söylemiş:

“Sakalının yarısı kadar beynin olsaydı, çıkışını sağlama almadan aşağı inmezdin. Burada uzun uzun kalıp başında bekleyemem. Yapılacak dünya kadar işim var.”

Atacağın adımı sağlama al.

KARINCALAR İLE ÇEKİRGE

Soğuk bir kış günü, karıncalar, yazın topladıkları buğday taneciklerini serip kurutmaya koyulmuşlar. Açlıktan yarı ölü bir çekirge çıkagelmiş, biraz buğday istemiş onlardan.

“Yazın ne yaptın?” diye sormuş karıncalar.

“Ne mi yaptım?” demiş çekirge. “Gece gündüz şarkı söyledim.”

Karıncalar, “Şarkı söyledin demek!” diye gülmüşler. “Yazın şarkı söyledinse kışın da dans edersin, olur biter.”

Tembellik, yoksulluk getirir.

YAVRU ÇEYİK İLE ANNESİ

Günün birinde bir yavru gecek, annesine, “Köpekten hem daha büyük, hem daha güçlüsün,” demiş. “Üstelik kendini koruyacak boynuzların da var. Öyleyse neden köpeklerden korkuyorsun, anne?”

Annesi, gülümseyerek, “Bütün bunları biliyorum, yavrum,” demiş. “Biliyorum bilmesine de, ne zaman bir köpek havlaması duysam ödüm kopuyor, başlıyorum kaçmaya.”

Açıklamalar, ne kadar mantıklı olursa olsun, bir korkağa cesaret veremez.

AT İLE SEYİS

Hırsız seyisin biri, baktığı atın yemini çalıp çalıp satıyormuş. Ama bir yandan da atı boyuna tımar ediyor, onun güzel görünmesini sağlamaya çalışıyormuş. Tabii, atın hoşuna gitmiyormuş bu. Sonunda dayanamamış. “Güzel görünmemi sağlamak istiyorsan,” demiş seyise, “beni daha az tımar et de, daha çok doyur.”

DOĞURAN DAĞ

Yıllar önce, doğuracağı söylenen bir dağın içinden gürültüler gelmeye başlamış. Binlerce insan oraya akın edip dağın ne doğuracağını görmek için beklemeye koyulmuş. Uzun uzun beklemişler. Sonunda, dağ doğura doğura bir fare doğurmuş!

Görkemli başlangıçlar çoğu kere cılız sonuçlar getirir.

SİNEKLER İLE BAL KAVANOZU

Mutfakta bir bal kavanozu devrilip kırılmış. Balın tatlı kokusunu alan sinekler, oraya üşüşmüşler hemen. Balı yemeye başlamışlar. Yedikçe yemişler, yedikçe yemişler, balın tek damlasını bırakmamışlar. Ama ayakları yapış yapış olmuş, ne kadar çabalarlarsa çabalasınlar, uçup gidememişler. “Ne açgözlü, ne aptal yaratıklarız biz,” diye bağırılmışlar. “Bir anlık keyif için canlarımızı tehlikeye attık.”

XVI

İKİ TORBA

Eskilere bakılırsa, insan dünyaya, boynunda iki torbayla gelirmiş. Biri önünden sarkarmış torbaların, biri de arkasından. İki de yanlışlarla dolu olurmuş. Önünden sarkan torbada komşunun yanlışları, arkasından sarkan torbada da kendisinin yanlışları bulunurmuş. İşte bu yüzden, insan kendi yanlışlarını görmez, komşunun yanlışlarını ise hiç gözden kaçırmazmış.

“ Gerçeğin iki yüzü vardır.
Bir konuda karar verebilmek
için, iki yüze de bakmak gerekir. ”

“ Yeni dostlar uğruna eski
dostlarını bırakanlar, çoğu kere
yapayalnız kalırlar. ”

ISBN 978-975-14-1778-7

9 789751 417787

₺7,50